

ACCIO CIUTADANA

19

EDITORIAL

Els deures de la victòria

El poble de Catalunya té un sentit polític superior als polítics. A cada hora dona la nota justa per a definir, projectar o realitzar. La Història comentarà algun dia el fet del 12 d'abril de 1931 com un cas extraordinari d'intuïció popular, la conseqüència immediata del qual fou l'accelerament de la proclamació de la República i possibilitar l'aprovació de l'Estatut d'autonomia. Vuit dies abans, a Barcelona, tota la trama electoral s'havia preparat per la Lliga Regionalista, Acció Catalana i el Partit Radical. No hi contava res més en la lluita. Mentrestant, en un teatret de Sans deliberaven els delegats de velles organitzacions republicanes que van articular una doctrina i van fixar unes bases d'organització. Naixia, coratjosa, **Esquerra Republicana de Catalunya**. I amb l'audàcia de la joventut, va decidir lluitar arreu. No hi havia temps per a res més. Els polítics no podien preparar res més. L'**Esquerra** arborava una bandera i oferia la voluntat d'uns homes per a defensar-la. El poble va portar-los a una victòria esclatant.

Dos dies després fou una ocasió de prova pels regidors electes. Ni un sol va mancar al compromís. Als balcons dels Ajuntaments onejava el símbol de la República. No hi hagué dubtes, ni excuses, ni ajornaments. Els nous regidors oferien un fet consumat: l'enderrocament del règim d'oprobri que semblava perpetuat en una dinastia forastera.

Eleccions generals de 28 de juny. Ratificació de confiança als mateixos principis i als mateixos homes. Resultats: Constitució de la República, Estatut de Catalunya, Reforma Agrària. Ni una claudicació, ni una reculada.

I un any més tard, el 20 de novembre, arribada l'hora de parlar Catalunya sola per iniciar la pròpia

vida, nova ratificació de confiança a l'Esquerra, desoïnt, el poble, les calúmies de partits despitats i de sectors demagògics. Això ens apar com un conseqüència lògica de la condició ciutadana de Catalunya, de la qualitat d'un pensament i de l'honorabilitat d'una conducta.

L'ideari d'Esquerra Republicana de Catalunya, els "Principis bàsics" aprovats per l'Assemblea de Constitució del Partit, contenen totes les essències humanistes del republicanisme inspirat en la Revolució francesa i totes les inquietuts individuals i col·lectives d'ordre polític, d'ordre cultural i social. No hi ha dogmes en aquest programa. Apoiant-se en el reconeixement de l'excelsitud i primacia dels drets individuals humans, té obertes de bat a bat les portes per a renovar-se cada dia i atendre totes les reivindicacions de justícia que les circumstàncies fan possibles. No té límits pel futur. I aquesta posició ideològica és la que ens fa creure que cap altre partit pròpiament polític és més de vanguardia que el Partit d'Esquerra. Ell ha d'ésser i serà, l'instrument de la vertadera democràcia a Catalunya i el puntal més ferm de la República espanyola.

Res d'això ha escapat a la intuïció del nostre poble, i el sufragi universal ha fet l'**Esquerra** portaveu de Catalunya al Parlament de la República i ha posat en les seves mans el Govern i el Parlament de Catalunya amb una força gairebé il·limitada. Els deures d'aquesta victòria han pres el màxim relleu i comporten la màxima responsabilitat.

La tasca a fer és immensa. Cal estendre i possibilitar la cultura, cal atendre amb l'exigència del temps i l'esperit de justícia las reivindicacions socials dels treballadors de tota mena. No poden oblidar-se les pa-

SETMANARI DEL PARTIT R.F.N
DE LES COMARQUES GIRONINES

GIRONA

6 gener 1933

15 cts